

Viktig høring av vannforvaltningsplanene

Nå er vannforvaltningsplanene kommet. Det er vel en like god nyhet for vannentusiastene som nyheten om lutefisk eller norske jordbær, er for de aktuelle elskerne. Helt ferske og litt uferdige utkast til forvaltningsplaner for 7 av de 9 vannregionene i landet er lagt til offentlig høring på internett (www.vannportalen.no). De omfatter 23 av de 29 vannområdene som er med i det som heter første planperiode og som går frem til 2015. Og de dekker ca. 2200 vannforekomster av totalt cirka 14000. Så det er da noen vannforekomster igjen til neste planperiode, som vil gå frem til 2021.

De vannområdene som er med i første planperiode, antas å være de som har størst utfordringer med å nå "god økologisk og kjemisk tilstand", og forvaltningsplanene for disse vil trekke opp linjene for all vannforvaltning i Norge.

Vannregionmyndighetene og de gode hjelperne deres, dvs. bl.a. Vannområdeutvalgene, statlige sektormyndigheter og forskere, har jobbet intenst for å få frem forvaltningsplanene i tide. Til sammen er det laget ca. 600 sider forvaltningsplan og ca. 600 sider tiltaksprogram. Og i tillegg kommer vannområdenes tiltaksanalyser og forskernes rapporter, bl.a. forslag til et nytt system for å fastsette god økologisk og kjemisk tilstand. Så det nok å fordype seg i for dem som skal forholde seg til alt, ja selv for dem som bare skal forholde seg til "egen" forvaltningsplan.

Forvaltningsplanene gir en oppsummering av staus/tilstand for de aktuelle vannforekomstene, av de vesentligste belastningene og miljøproblemene og av aktuelle tiltak for å nå miljømålene, dvs. god økologisk og kjemisk tilstand. De gir også en oversikt over ulike myndigheters ansvar for gjennomføring av tiltak. For vannrammedirektivet og den norske vannforvaltningsforskriften legger en helhetlig vannforvaltning til grunn. Alle som påvirker vannmiljøet må gjøre en innsats. Det er altså snakk om en nasjonal dugnad for "å bevare og forbedre vannmiljøet" og for å få en bærekraftig vannforvaltning.

Det opereres med meget ambisiøse mål som vil kreve hensiktsmessige rammer og virkemidler. Og det vil koste penger, mange penger. For vannregion Vest-Viken i Buskerud har man for eksempel for de aktuelle 5 vannområdene beregnet investeringskostnader på ca. 750 mill. kr, fordelt med ca. 400 mill kr, til spredt avløp og ca. 300 mill. kr til kommunaltekniske anlegg. For mange av de andre forvaltningsplanene mangler fullstendige kostnadsoverslag, fordi man i Norge generelt har jobbet lite med de økonomiske analysene knyttet til vannforvaltningen. Så selv om man vet mye om mulige tiltak innen de ulike sektorene, mangler det kunnskap for å komme frem til de mest kostnadseffektive tiltakene. Men av flere av forvaltningsplanene går det frem at når det gjelder tiltak mot eutrofiering, fremstår tiltak i jordbruket som de absolutt mest

kostnadseffektive. Så kanskje må man se i øynene at forurensningsloven nå også må gjøres gjeldende for landbruket (og for så vidt også for andre aktuelle sektorer som har vært unntatt).

Det sies at EUs vannrammedirektiv er ett av EUs viktigste miljødiretiver. Kanskje er det det viktigste, siden vann er nødvendig for alt liv. Dermed blir den norske vannforvaltningsforskriften kanskje den viktigste delen av norsk miljølovgivning. Vannforvaltningsplanene vil gi viktige føringer for gjennomføringen, og det er og blir gjennomføringen som vil avgjøre om vi når målene. Derfor blir det så viktig at man får rammer og virkemidler som gir en helhetlig, kostnadseffektiv gjennomføring hvor alle aktuelle samfunnssektorer tar sin del av ansvaret og yter sitt bidrag til denne nasjonale dugnaden. Derfor blir det også så viktig at dette tydeliggjøres gjennom høringen og at det kommer med i alle de vannforvaltningsplanene som Kongen skal vedta på slutten av 2009.

NORSK VANNFORENING

HVORFOR SKAL VANN,
SOM ER ABSOLUTT NØDVENDIG FOR LIV,
VÆRE SÅ BILLIG, MENS DIAMANTER,
SOM VI ABSOLUTT IKKE TRENGER,
VÆRE SÅ DYRE?

Design, Petter Wang